

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש בישד ואפילו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

תשפ"א **בהעלותך** גליון רנ"ד

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

(תשמ"ג) מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות מלכות

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יתירה

בהעלותך את הנרות

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

שְׁלֹא תִכְבֶּה נֵרוֹ

בְּהֶעֱלוֹתְךָ אֶת הַנְּרוֹת בְּשִׁתְּרֻצָּה לְהַדְלִיק וּלְהַעֲלוֹת אֶת הַנְּרוֹת הַקְּדוּשׁוֹת שֶׁהֵם בְּחִינַת נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שֶׁיִּבְעֶרוּ לְהַשִּׁיב יְתִבְרַךְ וְנִגְרָם יִהְיֶה הוֹלֵךְ וּמֵאִיר בְּכֹל מִיַּיִ חֹשֶׁךְ כַּנֵּ"ל.

אֵל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוּרָה יֵאִירוּ שְׁבַעַת הַנְּרוֹת פְּנֵי הַמְּנוּרָה זֶה בְּחִינַת הַצַּדִּיק שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּנֵי הַמְּנוּרָה שֶׁכָּל הַמְּנוּרָה הַטְּהוּרָה שֶׁהֵם כָּלֵל גִּשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מֵאִירִים מְמוֹנָה, כִּי הוּא שֶׁרֵשׁ כָּלֵם, וְעַל כֵּן נִקְרָא פְּנֵי הַמְּנוּרָה, כִּי פָּנִים לְשׁוֹן רְצוֹן, כְּמוֹ שֶׁמִּבְּאֵר שֵׁם בְּהַתּוֹרָה וְאֵת הָעוֹרְבִים הַנֵּ"ל.

שִׁיעֲלָה וַיִּקְשֶׁר כָּלֵם אֵל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוּרָה שֶׁהוּא הַצַּדִּיק בְּחִינַת מֹשֶׁה שֶׁמִּכְנִיס תְּקוּף הָרְצוֹן דְּקֻדְשָׁה בְּלֵב כָּל אֶחָד לְבַל יִנִּיחַ אֶת הָרְצוֹן הַטּוֹב לְעוֹלָם וְעַל יְדֵי זֶה יֵעָלוּ וַיִּדְלִיקוּ וַיֵּאִירוּ וְשׁוֹם חֹשֶׁךְ לֹא יוֹכֵל לְהַחֲשִׁיךְ לָהֶם, כִּי נִגְרָם לֹא תִכְבֶּה, כִּי מְקַשְּׁרִים בְּהַצַּדִּיק בְּחִינַת מֹשֶׁה שֶׁהוּא בְּחִינַת מְשִׁיחַ שֶׁנֶּאֱמַר עָלָיו כִּי בְּשֵׁם קֻדְשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ לוֹ שְׁלֹא תִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וָעֶד:

ליקוטי הלכות ברכת השחר ה' מד

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יעקב בלום הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו החתן מרדכי דוד שיחי' למז"ט

יאירו שבעת הנרות

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לְקַדֵּשׁ שִׁבְעַת הַנְּרוֹת

אי אפשר לבוא לזה - להגיע לבחינת שפע אלקי, אלא שיקדש את פיו וקטמו ועיניו ואזניו, והן הן מאירין לו שפע אלקי הנ"ל. הינו, שישמר את עצמו מלהוציא שקר מפיו, ויהיה לו יראת שמים שהוא בחינת חטם, בבחינת ותריוח ביראת ה', ויהיה לו אמונת חכמים תתלוי באדניו, בבחינת שמע דברי חכמים, ויעצים עיניו מראות פרע, פי הן הן המעוררין את שפע אלקי הנ"ל לבוא, פי הפה והחטם והעינים והאזנים תלויים במח, והן מעוררין את המח שיהיה בבחינת קדם, בבחינת פנים:

וזה בחינת: "ראש דברך אמת" זה בחינת מח הנאמר אצל פה, וזה: "ראשית חכמה יראת ה'" זה בחינת מח הנאמר אצל חטם, וזה בחינת: "הזכח לחכם ויאהבוך" זה בחינת מח הנאמר אצל אדניו, בבחינת "שמע דברי חכמים", וזה בחינת: "ותפקחנה עיני שניהם" זה בחינת מח הנאמר אצל עיניו. והן הן שבעת הנרות, פי פה ותריין נקבא חטמא ותריין עיניו ותריין אדניו הם בחינת שבעת הנרות, ומנרתא דא רישא הינו המח, ופני המנורה הינו שפע אלקי הנ"ל:

ליקומי מוהר"ן כא

כָּאֱלוֹ יִתְמַהֲמַה בְּזֵה הָעוֹלָם תָּמִיד

עקר העמל והעבדות הוא תחת השמש והזמן וכל זה מחמת שטות וחסרון הדעת שמחמת זה נגדל הזמן אצלו ביותר עד שנדמה לו כאלו הזמן של ימי חיי ארפים וקבועים כאלו יתמהמה בזה העולם תמיד ח"ו, וחושב מחשבות בכל עת לעשות לו מעמד פרנסה ועשירות ולבנות לו בתים ובנינים וכלים וכו'. וטרוד בזה תמיד ומתיגע עצמו ביגיעות וטרחות גדולות ועבודות קשות כאלו היה עבד משעבד נמפר לאיזה אדון, כמו שאמרו במדרש על ענין זה של האדם שעשאו עבד מכוון לעצמו. ופרשו שם לשון שעבוד, שהאדם הוא עבד משעבד לעצמו שעובד את עצמו בעבודת פרך כאלו היה עבד נמפר, וכל זה מחמת שטות וחסרון דעתו שנדמה לו כאלו הזמן גדול מאד ושוכח שאין שום זמן כלל והזמן רץ ופורח מאד מאד בכל עת ובכל רגע בלי הפסק כלל. וכמו שכתוב, וימינו כצל עובר, לא כצל של דקל ולא כצל של כתל, אלא כצל עוף הפורח, כמו שאמרו רז"ל. ולא די שאינו זוכה לדעת אמתי לחזק אמונתו בבחינת בטול הזמן, אף גם עושה לעצמו קביעות גדול מהזמן הימים הפורחים מאד וחושב בכל יום ובכל עת מה יעשה למחר ולאחר זמן וכו' ומחמת זה נופל לעבדות גמור ומיגע ומטריח את עצמו ביגיעות ועבודות קשות בשביל עמל העולם הזה.

וזהו בחינת שטו העם ולקטו בשטותא, כמו שאיתא בזהר הקדוש שמחמת שטות צריך להטריח עצמו בטרחות ועבודות גדולות, כי בודאי מי שיש לו דעת אמתי הוא מבין היטב שכל הזמן של העולם הזה הבל, כמו שאומרים, וימי חיינו הבל לפניך. ובאמת אין שום זמן כלל ואפלו בדעתנו הפחותה שאין אנו יכולין להבין בחינת למעלה מהזמן, אבל על כל פנים זה אנו רואין גם בעינינו ובדעתנו שהזמן רץ ושט ופורח מאד בתכלית הההלה והמהירות בלי שום קביעות כלל ובכל רגע האדם מת כנ"ל, על כן בודאי מי שחס על עצמו ומסתכל על זה בעין האמת לאמתו בודאי לא יעשה לעצמו שום קביעות כלל בעסקי העולם הזה ואינו חושב כלל מיום לחברו, כמו שכתוב, אל תצר צרת מחר וכו'. ואפלו מה שמכרח לעשות עסק בשביל פרנסה הוא עושה רק בדרך עראי ובהעברה בעלמא שלא בדרך קביעות כלל. וכמו שאמרו, עשה תורתך קבע ומלאכתך עראי. ואינו מחליף ח"ו עולם עומד בעולם עובר.

ליקוטי הלכות מילה ד' יב

שטו העם ולקטו

טועמיה

פרשת השבוע

שטו בַּשְׂטוּתָא

וְזֶה בְּחִינַת שְׂטוּ הָעָם וְלִקְטוּ בַּשְׂטוּתָא (כְּמוּבָא בְּזֵהר הַקְדוּשׁ),
 הֵינּוּ שְׂמֵחִמַּת שְׂטוּת וְהַעֲדָר הַדַּעַת צְרִיכִין לְטַרְח
 מְאֹד וְלִשְׂמֵט עֲבוּר הַפְּרָנְסָה, הֵינּוּ כְּנִ"ל, שְׂעָקָר יִגִּיעַת
 וְכִבְדוּת הַפְּרָנְסָה חֵם וְשָׁלוֹם, הוּא רַק מִחֲמַת הַתְּגַבְרוּת
 הַכְּבֵד עַל הַמַּחֲחֵם וְשָׁלוֹם, כְּנִ"ל, שְׂזֵהוּ בְּחִינַת פְּגָם הַדַּעַת,
 וְעַל יְדֵי זֶה מִתְּגַבֵּר חֵם וְשָׁלוֹם, בְּחִינַת תְּכֵבֵד הָעֲבוּדָה,
 שֶׁהוּא בְּחִינַת כְּבֵד מְלֵא דָם, כִּי דָמִים תִּרְתִּי מִשְׁמַע, הֵינּוּ
 עֵשׂוּ שְׂאֲחִיזָתוֹ בְּכֵבֵד הוּא שׁוֹפֵךְ דָּמִים וְגַם לֹקֵחַ דָּמִים
 וּמְמוֹן שָׁל יִשְׂרָאֵל חֵם וְשָׁלוֹם, כְּשִׂמְתְּגַבֵּר חֵם וְשָׁלוֹם, עַל
 יְדֵי עֲוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל, חָלִילָה.

וְאִזְ צְרִיכִין לְטַרְח מְאֹד עֲבוּר הַפְּרָנְסָה מִחֲמַת
 הַעֲדָר הַדַּעַת מִחֲמַת שֶׁהַתְּגַבֵּר הַכְּבֵד חֵם וְשָׁלוֹם, עַל
 הַדַּעַת, שְׂזֵהוּ בְּחִינַת שְׂטוּ הָעָם וְלִקְטוּ, הֵינּוּ
 שְׂפָרְנְסָתָם בְּטַרְחָא גְדוּלָּה. וְזֵהוּ מִחֲמַת שְׂטוּת וְהַעֲדָר
 הַדַּעַת בְּחִינַת שְׂטוּ בַּשְׂטוּתָא.

ליקוטי הלכות פסח ו' יא

ותקעתם בחצוצרות

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לָבֵא לְהַקְבֹּיץ הַקְּדוֹשׁ

וְזֶה בְּחִינַת רֵאשׁ הַשָּׁנָה שָׂאז כָּל יִשְׂרָאֵל עוֹסְקִין בְּזֶה שְׂכָל אֶחָד טוֹרַח וּמְתַיַּנֵּעַ לָבֵא לְהַקְבֹּיץ הַקְּדוֹשׁ שֶׁל יִשְׂרָאֵל שְׂזֵהוּ בְּחִינַת בְּתוֹךְ עַמִּי אֲנֹכִי יוֹשֶׁבֶת, הַנֶּאֱמַר עַל רֵאשׁ הַשָּׁנָה כְּמוֹ שְׂאִיתָא בְּזֵהר הַקְּדוֹשׁ. וְהַעֲקָר כְּשִׁזְזוּכִין לָבֵא לְהַצְדִּיקִים הַאֲמִתִּיִּים וְכוּ', כִּי תִקְיַעַת שׁוֹפָר בְּחִינַת רְמִזִּים כְּמוֹ שְׂנֶאֱמַר בְּעֲנִין הַחֲצוּצְרוֹת שְׂהֵם גַּם כֵּן בְּחִינַת שׁוֹפָר, כְּמוֹ שְׂאֲמְרוּ רַז"ל לְעֲנִין אֲמִירַת הַפְּסוּק וּתְקַעְתֶּם בַּחֲצוּצְרוֹת לְהַשְׁלִים פְּסוּקֵי שׁוֹפְרוֹת וְכוּ'. שְׂלֵמַד אוֹתָם שְׂיַבִּינוּ הַרְמִזִּים אֵיךְ לְהַתְקַבֵּץ עַל יְדֵי הַקּוֹלוֹת, כְּמוֹ שְׂכַתוּב, וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה וְנִסְעוּ הַמַּחְנֹת הַחַנִּים קִדְמָה וּתְקַעְתֶּם תְּרוּעָה שְׂנִית וְנִסְעוּ הַמַּחְנֹת וְכוּ'. וְאֵם בְּאַחַת יִתְקַעוּ וְנִקְהָלוּ אֵלֶיךָ וְכוּ'. נִמְצָא שְׂתִּיה לָהֶם רְמִזִּים אֵיךְ לְהַתְקַבֵּץ עַל יְדֵי סִימְנֵי הַקּוֹלוֹת. וְכֵן הַמְנַהֵג בְּכָל תְּכַסִּי מִלְחָמוֹת הַגְּשָׁמִיּוֹת, שְׂלֵמַדוּ מִיִּשְׂרָאֵל מִסֶּדֶר הַדְּגָלִים, כְּמוֹכָא בַּסְּפָרִים שְׂעַקָר קְבוּצָם עַל יְדֵי סִימְנֵים בְּחִינַת רְמִזִּים כְּגוֹן סִימְנֵי הַדְּגָלִים שְׂלָהֶם וְהַקּוֹלוֹת שֶׁל חֲצוּצְרוֹת וּתְפִים וְכוּ'. שְׂעַל יְדֵי זֶה יוֹדְעִין אֵיךְ לְהַתְנַהֵג וּלְהִיכֵן לְהַתְקַבֵּץ וְכוּ'.

וְזֶה בְּחִינַת אֲשָׁרְקָה לָהֶם וְאֶקְבְּצֵם 'אֲשָׁרְקָה' בְּחִינַת רְמִזִּים. כִּי עַקָר הַקְּבוּץ וְקִיּוּמָם בַּמְלָחְמָה הָאֲרָכָה שֶׁל זֶה הָעוֹלָם הוּא עַל יְדֵי הַרְמִזִּים וְכַנ"ל. וְזֶה בְּחִינַת שְׂנֵוֵי הַקּוֹלוֹת שֶׁל הַשׁוֹפָר תִּשְׂר"ת תִּשְׂ"ת תִּר"ת, כְּפִי הַרְמִזִּים שְׂהֵם עַקָר הַדְּעַת וְהַמַּחִין שְׂנִמְשָׁכִין עַל יְדֵי הַשׁוֹפָר. וְעַקָר הַרְמִזִּים שְׂהֵם קִיּוּם הַדְּעַת לְנִצְחָה הוּא עַל יְדֵי הַתּוֹרָה שֶׁל הַצְדִּיק בְּחִינַת מִשָּׁה שְׂהוּא בְּחִינַת כִּי כָל בְּשָׁמַיִם וּבְאָרֶץ שְׂיִכּוֹל לְהַאִיר בְּדָרֵי מַעְלָה וְדָרֵי מַטָּה וּלְכַלְלָם יַחַד מִחֲמַת שְׂחֲדוּשֵׁי תוֹרָתוֹ הוּא כְּלָלִיּוֹת, כִּי נִלְקַח מִשְׂרָשׁ נִפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל שְׂלֹקְחָם וּמְקַבְּצָם יַחַד קִדְם הַדְּרוּשׁ בְּבְחִינַת וְלִקַּח נִפְשׁוֹת חֲכָם.

ליקוטי הלכות נמ"י לסעודה ו' פמ

עמוד זה נדבט הרה"ח ר' יואל משי זהב שיח"י
לרגל שמחת נישואי בתו תחי' למזל טוב

טוֹעֲמִיָה

והאספסוף התאוות תאוה

פרשת השבוע

לְתַקֵּן ג' הַתְּאוֹת

בליקוטי תנ"ך סימן א' אות ז', אֲדוֹנֵי מִשָּׁה כְּלָאִם וְכוּ' נִרְאָה לְעֲנִיּוֹת דַּעֲתֵי כִי רוּמֵז רַבְנֵנוּ ז"ל, כִּי אִזּוּ פָּגְמוֹ יִשְׂרָאֵל בְּכָל הַג' מִדּוֹת הַנ"ל כְּמוֹ שְׁכַתּוֹב מִי יֶאֱכִילֵנוּ בְּשָׂר בְּחֵינַת תְּאוֹת אֲכִילָה, זְכַרְנוּ אֶת הַדְּגָה אֲשֶׁר נֹאכַל בְּמִצְרַיִם חֲנָם, חֲנָם דִּיקָא בְּלֹא מָמוֹן כְּפִשׁוּטוֹ, כִּי הַזְמִין לָהֶם הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ דְּגִים בְּכַדִּיָּהֶם כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ רַז"ל וּבָזָה מִיֵּשֶׁב כְּפִשׁוּטוֹ מַה שֶּׁהִקְשָׁה רַש"י וְהֵלֵא מִקְנֵה רַב הָיָה לָהֶם וְכוּ', כִּי לֹא רָצוּ לֶאֱכֹל מִהַמְקַנָּה מִחֲמַת תְּאוֹת מָמוֹן כִּי חָסוּ עַל מָמוֹנָם, וְרָצוּ לֶאֱכֹל בְּשָׂר בְּחֵינָם דִּיקָא בְּלֹא חֶסְרוֹן מָמוֹן עַל יְדֵי זֶה, וּבָזָה מְדַקְדֵּק לְשׁוֹן מִי יֶאֱכִילֵנוּ דִּיקָא, כִּי הַלּוֹקֵחַ וְקוֹנֵה מַחְבְּרוֹ מֵאֲכֹל אֵין שִׁיךְ לומר על זה לְשׁוֹן מֵאֲכִילוֹ, מֵאַחַר שְׁאוּכַל מִשְׁלוֹ וּמֵאֲכִיל שִׁיךְ בְּאֵם מֵאֲכִיל אוֹתוֹ בְּחֵינָם כְּמוֹ הַמֵּאֲכִילֵךְ מִן וְכוּ', וְכִמוֹ שֶׁפָּרְשׁוּ הַמְּפָרְשִׁים ז"ל עַל מִשְׁנַת מֵאֲכִילִין אֶת הָעֲנִיִּים דְּמֵאֵי עֵין שָׁם, נִמְצָא מְבֹאָר בְּזֶה שֶׁפָּגְמוּ גַם בְּתְאוֹת מָמוֹן, וְרַז"ל דְּרָשׁוּ בִּיּוֹמָא דְף עַה אֵין חֲנָם אֶלֶּא עֲרִיּוֹת וְכֵן וַיִּשְׁמַע אֶת הָעָם בּוֹכָה לְמִשְׁפַּחֹתָיו וְכוּ' זֶה בְּחֵינַת שֶׁפָּגְמוּ בְּתְאוֹת מִשְׁגָּל.

וְזֶה שְׁאָמְרוּ רַז"ל בְּמִדְרַשׁ שְׁתֵּי בְּכִיּוֹת בְּכוֹ יִשְׂרָאֵל כְּאֵן בּוֹכָה לְמִשְׁפַּחֹתָיו וּבְמִרְגָּלִים, וְגַרְם לָהֶם שְׁתֵּי בְּכִיּוֹת קוֹל בְּרָמָה נִשְׁמַע וְכוּ' וְעַל נִהְרֹת בְּכָל וְכוּ' גַם בְּכִינוֹ וְכוּ', כִּי ג' מִדּוֹת אֵלוֹ הֵם מַחְרִיבֵי יְרוּשָׁלַיִם כְּנ"ל.

וְזֶה שְׁאָמַר לוֹ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ אֶסְפָּה לִי שְׁבָעִים אִישׁ וְדָרְשׁוּ רַז"ל כְּנֶגֶד שְׁבָעִים יָמִים טוֹבִים שֶׁל יִשְׂרָאֵל, ז' יָמֵי הַפֶּסַח, ח' יָמֵי הַחֹג, רֵאשׁ הַשָּׁנָה, יוֹם הַכַּפּוֹרִים, עֲצֻרַת, נ"ב שְׁבֻתוֹת - הֵינּוּ שְׂרָצָה הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ לְהַמְשִׁיךְ אֶז תְּקוּן לְאֵלוֹ הַמִּדּוֹת שֶׁתְּקוּנָם עַל יְדֵי הַרְגָּלִים, וְרֵאשׁ הַשָּׁנָה וְיוֹם הַכַּפּוֹרִים גַּם כֵּן שִׁיכִים לְעַנְיָן זֶה כְּמִבְּאָר קִצָּת בְּמֵאֲמַר זֶה בְּסוּפּוֹ, וְכִמוּבֵן בְּהַמְעָשָׂה שֶׁעַל הַמֵּאֲמַר הַנ"ל, וְשֻׁבַת הִיא תְּחִלָּה לְמִקְרָאֵי קוֹדֶשׁ וְכוּ', וְאִזּוּ אָמַר מִשָּׁה מִי יִתֵּן כָּל עַם ה' נְבִיאִים כִּי יִתֵּן ה' אֶת רוּחוֹ עֲלֵיהֶם, הֵינּוּ מִי יִתֵּן שִׁיתְּקַנּוּ הַמִּדּוֹת הַנ"ל אֶצֶל כָּל יִשְׂרָאֵל וְאִזּוּ לִירְאָה וְלִהְשַׁפְּעַת הַנְּבוּאָה עַד שִׁיְהִיו כּוֹלָם נְבִיאִים, וְיִקְבְּלוּ הַנְּבוּאָה מִרוּחַ ה' בְּעֲצָמוֹ וְלֹא בְּאִמְצָעוֹת שׁוֹם אָדָם.

פרפראות לחכמה ח"ב א'

טוֹעֲמִיָּה

א-ל נא רפא נא לה

פרשת השבוע

לא הזכיר שמה

בְּשֵׁה־דִינִין, חֵם וְשָׁלוֹם, גּוֹבְרִים עַל הָאָדָם אִין לְהַמְתַּפֵּל לְעַבְרוֹ לְהִזְכִּיר שְׁמוֹ שְׁלֹא יִתְגַּבְּרוּ הַדִּינִין, חֵם וְשָׁלוֹם, וְכִמּוֹ דְאִיתָא, שְׁנַח לֹא קָרָא לוֹ אָבִיו שֵׁם בְּעֵת לִדְתּוֹ מִשּׁוּם שְׁהָיָה אִזְ הָעוֹלָם בְּדִינִין, וְעַל כֵּן לֹא רָצָה אָבִיו לְהִזְכִּיר לוֹ שֵׁם כִּי עַל יְדֵי הַשֵּׁם יִהְיֶה נִפְרָ וּמְסֻיָּם בֵּין הַמְּקַטְרִגִּים וְיִוָּכְלוּ הַדִּינִים לְהִתְגַּבֵּר עָלָיו.

וְזֶהוּ בְּשֵׁה־תַפִּיל מִשָּׁה רַבְּנֵי עָלְיוֹ הַשָּׁלוֹם, עַל מְרִים לֹא הִזְכִּיר שְׁמָהּ, רַק אָמַר סְתָם "אֵל נָא רַפָּא נָא לָהּ". כִּי מִחֲמַת שְׁהָיוּ הַדִּינִין גּוֹבְרִים עָלֶיהָ, לֹא רָצָה לְהִזְכִּיר שְׁמָהּ בְּפִרוּשׁ כַּנִּלְיָא, וְאִף עַל פִּי כֵן הָעֵלִים שְׁמָהּ בְּרָמּוֹ נִפְלָא בְּתוֹךְ תַּפְּלָתוֹ. כִּי נָא רַפָּא בְּגִימְטְרִיא מְרִים יוֹכְבֵּד מְכוּוֹן מִמֶּנִּי, הֵינּוּ שֵׁם הַחוֹלָה וְשֵׁם אִמָּה שְׁצָרִיךְ לְהִזְכִּיר עַל הַחוֹלָה בְּשֵׁם תַּפְּלִין עָלָיו, אֲךָ לֹא רָצָה לְהִזְכִּיר בְּפִרוּשׁ כַּנִּלְיָא:

ליקוטי מוהר"ן קע"ד

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר אהרן ראטנבערג הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי' למזל טוב

ענינא דיומא

טועמיה

תענית כ' סיון

לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אֶת הַצַּדִּיק הָאֲמֵת

וְזֶה בְּחִינַת כ' סיון שְׁמַתְעֵנִין בוּ עַל הַרִיגַת הַקְּדוּשִׁים, כִּי עָקַר הַהַרְיָגָה הָיָה עַל חֲטָא הַנִּי"ל עַל שֶׁהִתְרַשְׁלוּ לְבַקֵּשׁ וּלְחַפֵּשׂ אֶת הַצַּדִּיקֵי הָאֲמֵת שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשָּׁה שֶׁהָיָה בִימֵיהֶם, שֶׁהֵם בְּחִינַת נְבִיאֵי אֲמֵת, כִּי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת מִמְּשִׁיךְ תּוֹרָה בְּכָל דּוֹר, שֶׁהוּא בְּחִינַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ, בְּחִינַת בְּרוּר הַמְּדַמָּה, שֶׁעַל יְדֵי זֶה עָקַר שְׁלֵמוֹת הָאֲמוּנָה שֶׁהוּא קִיּוּם הָעוֹלָם כַּנִּי"ל. וְהַמְשַׁכַּת הַתּוֹרָה הוּא עַל יְדֵי יַחְוּדָא דְקַדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשִׁכְיִנְתָּהּ וְעָקַר הַיַּחְוּד עַל יְדֵי נַפְשׁוֹת יִשְׂרָאֵל הַמְּחַפְּשִׁים וּמְבַקְּשִׁים אוֹתוֹ בְּאֲמֵת עַד שֶׁמוֹצְאִים אוֹתוֹ בְּכָל פַּעַם וּמְשַׁבְּרִים מְנִיעוֹת וּבָאִים בִּיגִיעוֹת אֵלָיו בְּכָל פַּעַם כְּדִי לְקַבֵּל מִמֶּנּוּ תּוֹרַת אֲמֵת שֶׁהוּא בְּחִינַת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ וְכוּ'. אָבֵל כְּשֶׁאֵין הַנְּפִשׁוֹת מְשַׁתְּדָלִים לְבַקֵּשׁוּ וְלִילֵךְ אַחֲרָיו אֲזִי אֵינוֹ יָכוֹל לַעֲשׂוֹת הַיַּחְוּד לְהַמְתִּיק הַדִּינִים וְאֲזִי מִתְגַּבְּרִים ח"ו, הַדִּינִים הַקָּשִׁים עַד שֶׁמְכַרְחִין לְמוֹת וְלַהֲרַג עַל קְדוּשַׁת הַשֵּׁם כַּמָּה וְכַמָּה נַפְשׁוֹת וְאֲזִי עַל יְדֵי מִיתָתָם וְהַרִיגָתָם נַעֲשֶׂה הַיַּחְוּד הַנִּי"ל, וְכוּ', וּמִזֶּה הָיָה כָּל רַבּוּי הַהַרְיָגוֹת וְשִׁפְיִכוֹת דְּמִים הַרְבֵּה שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

וּבִשְׁבִיל זֶה מְתַעֲנִין בְּכ' סיון, כִּי הַתַּעֲנִית הוּא תְּשׁוּבָה וְעָקַר תְּקוּן הַתְּשׁוּבָה אִי אֶפְשָׁר כִּי אִם עַל יְדֵי הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, כַּמְבָּאָר בְּדַבְּרֵי רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרֵנוֹם לְבִרְכָה כַּמָּה פְּעָמִים. וְזֶה עָקַר הַצְּעָקוֹת שְׁצוּעֵקִין וּמִתְפַּלְלִין וּמְרַבִּין בְּסִלְיָחוֹת בְּיוֹם הַתַּעֲנִית, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "אֲנָשִׁי אֲמָנָה אָבְדוּ וְכוּ'". "אָבֵד חֲסִיד מִן הָאָרֶץ וְכוּ'". וְכֵן הַרְבֵּה. וְעַל כֵּן מְרַבִּין לְהַזְכִּיר זְכוֹת שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב, "זָכֹר לָנוּ בְּרִית אֲבוֹת, בְּרִית רֵאשׁוֹנִים וְכוּ' וְכוּ' עֲשֵׂה לְמַעַן אוֹהֲבֵיךָ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָיִם", כְּדִי לְהַמְשִׁיךְ עֲלֵינוּ כַּח הַרוּחַ הַקֹּדֶשׁ שֶׁל הַצַּדִּיקֵי אֲמֵת וְזְכוֹתָם הַרְבִּים עַד שֶׁנִּזְכָּר לְמַצָּא הַמְּנַהִיג הָאֲמֵתִי וְכוּ' שֶׁעַל יְדֵי זֶה עָקַר הַתְּקוּן כַּנִּי"ל וְכוּ'.

וְעַל כֵּן תְּקַנּוּ זֶה הַתַּעֲנִית עַל הַרִיגַת יִשְׂרָאֵל בְּסִיוֹן שְׁאֵז קָבְלוּ יִשְׂרָאֵל אֶת הַתּוֹרָה וְאַחֲרַי כִּי קָלְקְלוּ מִיָּד בְּחֲטָא הָעֶגְלָה שֶׁבָּא עַל יְדֵי שְׁלֵא הַשְׁתַּדְּלוּ לְחַפֵּשׂ הַיִּטְבַּב כְּרְאוּי אֶת קְדוּשַׁת מִשָּׁה כַּנִּי"ל וְעַל יְדֵי זֶה בָּאוּ כָּל הַחֲרָבָנוֹת וְכָל הַרִיגַת יִשְׂרָאֵל, רַחֲמָנָא לְצַלֵּן, וְעַל כֵּן מְתַעֲנִין אֲזִי בְּסִיוֹן שֶׁהוּא קַבְּלַת הַתּוֹרָה לְתַקֵּן זֹאת:

ליקוטי הלכות שלוחין ה' לו

עמוד זה נדבכת הרה"ח שמשון רפאל ערלאנגער שיחי
לרגל שמחת נישואי בתו תחי' ולרגל הולדת הנכד שיחי

פרשת בהעלותך

טועמיה

מכתב ממוהרנ"ת

ברוך השם יום ו' ערב שבת קדש בהעלתך תקצ"ב:

אהובי בני חביבי מכתבך קבלתי וכו', והומה עלי לבי על צערך, אך אתה מרעיש על הדבר יותר מדאי, כי כבר הקדמתי להודיעך שעל האדם עוברין בהכרח תהומות הרבה וכו' בודאי מה ששלחת להתפלל ולעשות פדיון הטיבות אשר עשית, כי אין לנו במה להמלט כי אם בתפלה וצדקה וכו', אך במכתבך אתה מרעיש על הדבר יותר מדאי, האמת ידעתי מכאובי לבך, אף על פי בן ההכרח להחיות את עצמך בכל עת ולהסיח דעתך מצערך ולבלי להיות פרוך אחר הצער כל כך ח"ו, והעקר לבל תחשב ותדאג כלל מיום לחברו, ואל יהיה בלבך כי אם צער אותו היום בלבד, וזה בקל יכולין לסבל, גם יכולין להסיח דעתו לגמרי מצער אותו היום, וכן ביום שלאחריו לא תחשב רק אותו היום ובתוך כך ירחם השם יתברך ויושיע לך מהרה כי לא לעולם יריב וכו':

והנה גם דעתי אינה צלולה עתה מרב טרדותי, בפרט בענין הפנין הקדוש באומאן שמנח על ראשי וקשה לי להסיח דעתי מזה, על כן אי אפשר עתה להאריך כלל, ותראה למען השם לשלח לי בשבוע הבא עלינו לטובה הפך שהבטחת על הפנין, וחזק ואמץ בני חביבי ותפרש שיתך לפני ה' יתברך בכל יום, ולא תחשב מיום לחברו כלל, ותחיה את עצמך בכל הדבורים והשיחות הקדושות ששמעת ממני בחד הקדוש העבר וכל מה ששמעת מקדם, כי יש בהם במה להחיות את עצמך בכל עת בעזרת ה' יתברך, וה' יתברך ישלח מהרה רפואה שלמה מן השמים לזונתך, ויצליח אתכם בפרנסתכם ויהיה שלום ושלחה בביתכם, ותזכה להיות איש כשר באמת כרצונו הטוב אמן:

דברי אביך המצפה לישועתך: נתן מפרסלב:

עמוד זה נתרם ע"י הרה"ח ר' יצחק אייזיק שיף הי"ו
לרגל שמחת נישואי בנו שיחי' למזל טוב

לְשׁוֹן רַבְּנוּ ז"ל

טוֹעֲמִיָּה

כמבאר בלשון לעז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

פעם אחת התועדו בחדרו של רבנו ז"ל מגדולי תלמידיו, והיו שבועה במספר, ואלו הם: ר' שמעון ז"ל תלמידו הראשון. הרב דברסלב הרב ר' אהרן ז"ל. הרב המקבל ר' יודיל מדאשיב ז"ל. הצדיק ר' שמואל אייזיק מדאשיב ז"ל. תלמידו המבוק מוהרנ"ת ז"ל. הרב ר' נפתלי מנעמרוב ז"ל. והשביעי כמדמה היה הרב ר' יצחק ז"ל חתן הרב הצדיק רבי יקותיאל המגיד מטראוויצ'ע ז"ל או הרב ר' ישעיה שלום ז"ל ממעדוועדיווקע בנו של הרב ר' יודיל ז"ל הנ"ל.

ורבנו ז"ל בהיותו נח אַז על יצועו נכנס אתם בשיחה עמקה ונפלאה מאד עד אשר קצרה בינתם מלהשיג עמק דבריו הקדושים. ורבנו הרגיש זאת ברוח קדשו, וענה ואמר להם:

**אִי־הָרַעַנְט דָּאךְ זִיבן,
זִיט מְקַיִם אֶל מוֹל פְּנֵי
הַמְּנוֹרָה יֵאִירוּ שְׂבַעַת
הַנְּרוֹת, וְוַעַט אִי־הָרַעַנְט
בְּעֵסְעַר פֶּאָר־שְׂטֵיין.**

תרגום

הלא אתם שבועה, תקיימו אֶל מוֹל פְּנֵי הַמְּנוֹרָה יֵאִירוּ שְׂבַעַת הַנְּרוֹת, אַז תְּבִינוּ יוֹתֵר טוֹב.

אוצר נתמני (מהרה"ח ר' נחמן בורשטיין ז"ל)

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שמעון הופמן הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן ישראל שיחי' למזל טוב

זמני שבת קודש – פרשת בהעלותך

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	7:03	7:02	7:19	7:05	7:12	7:04	8:28	7:56
שקיעה ערב שב"ק	7:43	7:42	7:41	7:45	7:42	7:44	8:50	8:18
חצות הלילה	2:08	2:09	2:10	2:10	2:09	2:10	3:34	2:54
עלות השחר	4:10	4:11	4:10	4:04	4:10	4:06	2:37	3:44
עטיפת הטלית	4:38	4:39	4:38	4:33	4:38	4:34	3:33	4:19
נין החמה	5:35	5:36	5:36	5:32	5:36	5:33	5:03	5:28
סוף זמן קר"ש	8:10	8:11	8:11	8:07	8:11	8:08	7:22	8:02
חצות היום	12:37	12:37	12:38	12:36	12:37	12:36	12:57	12:54
שקיעה יום שב"ק	7:43	7:42	7:42	7:46	7:42	7:44	8:51	8:19
צאת השבת	8:20	8:21	8:22	8:23	8:22	8:22	9:53	9:09
צאה"ש 72 דק'	8:55	8:54	8:54	8:58	8:54	8:56	10:03	9:31

כללים: הדלה"ג בירושלים ובי"ש מירון והר יונה 40 דק; במודי"ע 30 דק; בב"ב וח"ל 22 דק. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומין ובחול"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מצאה"כ ביונים לפי האופק (כ-6.5 מע). עלות השחר (72 ע"פ מע) 16.1 מע. עטיפת הטלית 11.5 מע. נין החמה במישור כנהוג. סוּק"ש (מג"א כנהוג) מעלוח"ש 16.1 מע' עד צאה"כ ביונים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדרים פלוס' עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת שלח

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ע:	עא.	עא:	עב.	עב:	עג.	עב:
רלב	רלג	רלד	רלה	רלז	רלז	רלח
מט	נ	נא	נב	נג	נד	נה
תורה י"ח ח"א - קרטליתא						התורה הזמנית